

ഈ ഈ അർ ഈഈ

നിന്നാൽ കുതാര

හා හා හරි හාලා

හාලෝ කිව්වට හැමෝම එක වගේ නෙවෙයි. ඉතින් මේ කියන හාලා හරි පුදුම හාලෙක්. දක්ෂයි, කඩිසරයි, සුරයි ඒ වගේම කටකාරයි. කා අතරත් ජනප්‍රියයි. මේ හාලා එක්ක අමනාප වෙලා හිටියේ හා මස් රසට කැමති නර්ථලයි, තව එක දඩයක්කරුවෙකුයි විතරයි.

මෙයාට හැමෝම කිව්වේ “හා හා හරි හාලා” කියලා. ඒකට හේතුව මෙයාගේ කටින් නිතරම පිට වෙව්ව වචනයක් තමයි “හා හා හරි” කියන එක.

දවසක් හා හා හරි හාලා කැලේ පැත්තට ගියා හොඳට හැදුණු, උඳුපියලියා පඳුරක රස බලන්න.

“මේ ටිකේම ලැබුණු කැම එව්වර හොඳ නෑ. අදහම් හොඳ උදුපියලිය ටිකක් කන්න ලැබුණා” උදුපියලිය රස බැලූ භාවා හිතුවා.

“හොඳට බඩ පිරුණා. මේ තියෙන්නෙ හොඳ තැනක්” කියලා භාවා ලොකු ගහකට හේත්තුවෙලා නිදා ගත්තා.

ඉතින් මේ භාවා එක්ක තරහින් හිටපු දඩයක්කාරයෙක් මේ වෙලාවේ දඩයමක් හොයමින් කැලේ ඇවිද්දා. මෙයාගේ නම දඩමස්. එයා කැලේ ඒ මේ අත ඇවිදුන කොට ගහකට හේත්තුවෙලා නිදාගෙන ඉන්න සුදු භාවව දැක්කා.

“හ්මි... භාවෙක් නිදාගෙන ඉන්නවා. බලමු හිමින් ළං වෙලා. මොනවා! මේ අර භා භා හරි භාවානේ.....”

දඩමස් ඇස් දෙක පිසදාගෙන නැවත ඒ දිහා බැලුවා. “ඔව්! මම හරි.....” දඩමස්ට හරිම සතුටයි.

“මේ භාවව අල්ලගන්න කි දවසක් උත්සාහ කළාද? අමාරකාරයා හැමදාම පැන ගන්නෙන. අද අතටම අහුවුණා”

දඩයක්කාරයා තුවක්කුව මානගෙන ටික ටික ළඟට ආවා.

සතුට වැඩිකමට වියා මෙහෙම සිංදුවක් කිව්වා.

“ලා ලා ලා ලලා හා මස් හරිම රසයි, මිරිස් දාලා කිරි හින්දලා, ඉස්ටු දාලා කොහොම කළත් හරිම හරි රසයි”

මේ සිංදුව ඇහිලා භාවට ඇහැරුණා. භාවා දැක්කා තුවක්කුව මානගෙන ඉන්න දඩයක්කාරයව. දැන් මොකද කරන්නේ? හා හා හරි භාවා

ගැලවෙන්න උපායක් කල්පනා කළා.

ඇස් දෙක ඇරලා දඩයක්කාරයා
දිනා බැලුවා. දඩමස් දිගට වැටුන

රවුලින් වැහුන කට ඇරල පොඩ්ඩක්
හිනාවුණා. භාවා බයවුණ බවක්
පෙන්නුවෙ නෑ.

“වී වී බොහොම කැනයි දුඩ මස්.
නිදාගෙන ඉන්න සත්තු දුඩයම්
කරනවද? අනික නිදාගත්තු සතාගේ
මස් රහ නෑ.....”

“භා, භා ඒකෙන් කාරි නෑ. මම
දෑන් ඔහේට වෙඩි තියනවා. හ්මි,
සුදානම් වෙනවා මරණොට” ඒ පාර
දුඩයක්කාරයා තරහෙන් කිව්වා.

“බේරැමක් නැති පාටයි” භාවා
කල්පනා කරලා මෙහෙම කිව්වා. “හරී
හරී ඔහේට පුළුවන්ද මගේ අවසාන
ඉල්ලීම ඉස්ට කරන්න? මරණයට කැප
වෙලා ඉන්න කෙනෙකුගේ අවසාන
ඉල්ලීම ඉස්ට කිරීම යුතුකමක්”

“එහෙමද? මොකක්ද කියනවා
බලන්න ඉල්ලීම” දඩමස් ගොරෝසු
හඬින් කිව්වා.

“මට අවසාන හෝජනය වශයෙන්
කැරට් අලයක් දෙනවද? මොකද කැරට්

හා හා හට් හවා -

අලයක් කට්ටි දාගෙන මැරෙන එක හොඳයි. මගේ ප්‍රියතම කැමැත්තේ”

“මම ළඟ ඇති කැරට් අලයක් නෑ. ඔහොට ඕනෙම පාන් පෙත්තක් දෙන්න පුළුවනි. හැබැයි මාව රවට්ටන්න හදන්න එපා මගේ සුදු හා පැටියෝ තේරුණාද? මගේ හැටි දන්නවනේ.” දඩමස් කිව්වා.

“හා හා හැටි මෝක්. අපේ සියා කියලා තියෙනවා පාන් කාපුවම මස් හොඳට වැඩෙනවලු” ඒක අහන් හිටපු භාවා කිව්වා.

“එහෙමද ආ, කනවකෝ මේක” කියලා දඩමස් සාක්කුවේ තිබුණ පාන් කැල්ල භාවට දුන්නා.

පාන් කැල්ල අතට ගත්තු භාවා “මේකනං මගේ එක කට්ටත් මදි. ඒත්

මේ කැල්ල මම කැවාම ඔහේට මොකුත් නැනේ” කියලා කිව්වා.

“මෝඩ භාවා ඇයි මට භා මස් තියෙන බව අමතක වුණාද? ඉක්මන් කරනවා. මම දැන් තමුසෙට වෙඩි තියනවා. දහයයි, නවයයි,” දඩයක්කාරයා ගනින්න පටන් ගත්තා.

ඒක ගණන් නොගත් භාවා “භා භා හරි, මට අදහසක් ආවා මේ කැල්ල දෙකක් කරන්න. එතකොට ඔහේට කැල්ලයි මට කැල්ලයි. භා මස් හොඳට ලුණු ගම්මිරිස් දාලා උයලා පාන් එක්ක කැවොත් තමා රස. මම දන්නවා ක්‍රම සහ විධි.”

“ඇෂ මොකක්ද ඒ පාර නටන්න හදන නාඩගම” ගණන් කිරීම නවත්තල දඩමස් තරහෙන් කිව්වා. “ඕන් බලාගන්න” කිව්ව භාවා පාන් කැල්ල

උඩ විසි කළා. උඩ ගිය පාන් කැල්ල
දිනා දුබයක්කරා බැලුවා. පහළට
වැටෙන පාන් කැල්ල අල්ල ගන්න අතක්

හා හා හිටි හාහා --

දික් කෙරුවා.

“හරි අල්ල ගන්නා” පාන් කැල්ල අල්ලාගත් දුඛයක්කරු භාවා දිහා බැලුවා. භාවා උන්නු ගහ යට කවුරුත් නෑ.

“හොර කපටි භාවා මම උඹව කොහොම හරි අල්ල ගන්නවා” ඇත දුවන භාවා දුකපු දුඛයක්කරු වෙඩි තියන්න පටන් ගත්තා. “ඩෝං, ඩෝං” ඒත් ඒවා අහකට වැදුණේ. “මෙහෙම තක්කඩි භාවෙක් මට කවදාවත් මුණ ගැහිලා නෑ” දුඛයක්කරු කෝපයෙන් කෑ ගැහුවා.

බොහොම ස්තූතියි දුඛමස්. මම යනවා ආයුබෝවන්, භාවා ඇතට ගිහින් හයියෙන් කිව්වා.

කැලෙන් ඵලියට පැන ගත්තු භා

භා භරී භාලා ඊට පස්සෙ ගියේ
නගරයට. නගරයේ කවුරුන් භාලා දිනා
උනන්දුවෙන් බැලුවා. භාලට හිතූණා

භා භරී භාලා -

හොඳ හෝටලයකින් කැම වේලක් කන්න.
“ටවුමට ආපු එකේ හොඳට බඩ
පිරෙන්න කන්න ඕනා. කැලේ ඉඳලා
දුවගෙන ඇවිල්ලා හරි මහන්සියි” කියලා
හිනපු භාලා එක තැනක නැවතීම
හෝටලේක බෝඩි එක දිනා බැලුවා.
හෝටලයේ නමට යටින් මෙහෙම ලියලා
තිබුණා.

“භා මස් ඉස්ට් බැඳපු භා මස්
රසට අඩු මිලට”

“අම්මෝ! මේකට ගියොත් මාවත්
රෝස් කරලා මේසෙට තියයි” භාලා
තව ටිකක් එහාට ගියා. “මස් මාව
නැත. එළවළු කැම පමණයි” කියලා
බෝඩි එකක් තිබුණා.

“භා හරි, මෙනහින් පුළුවන් කැම
කන්න” හෝටලය ඇතුළට ගිය භාලා
පුටුවක ඉඳගත්තා.

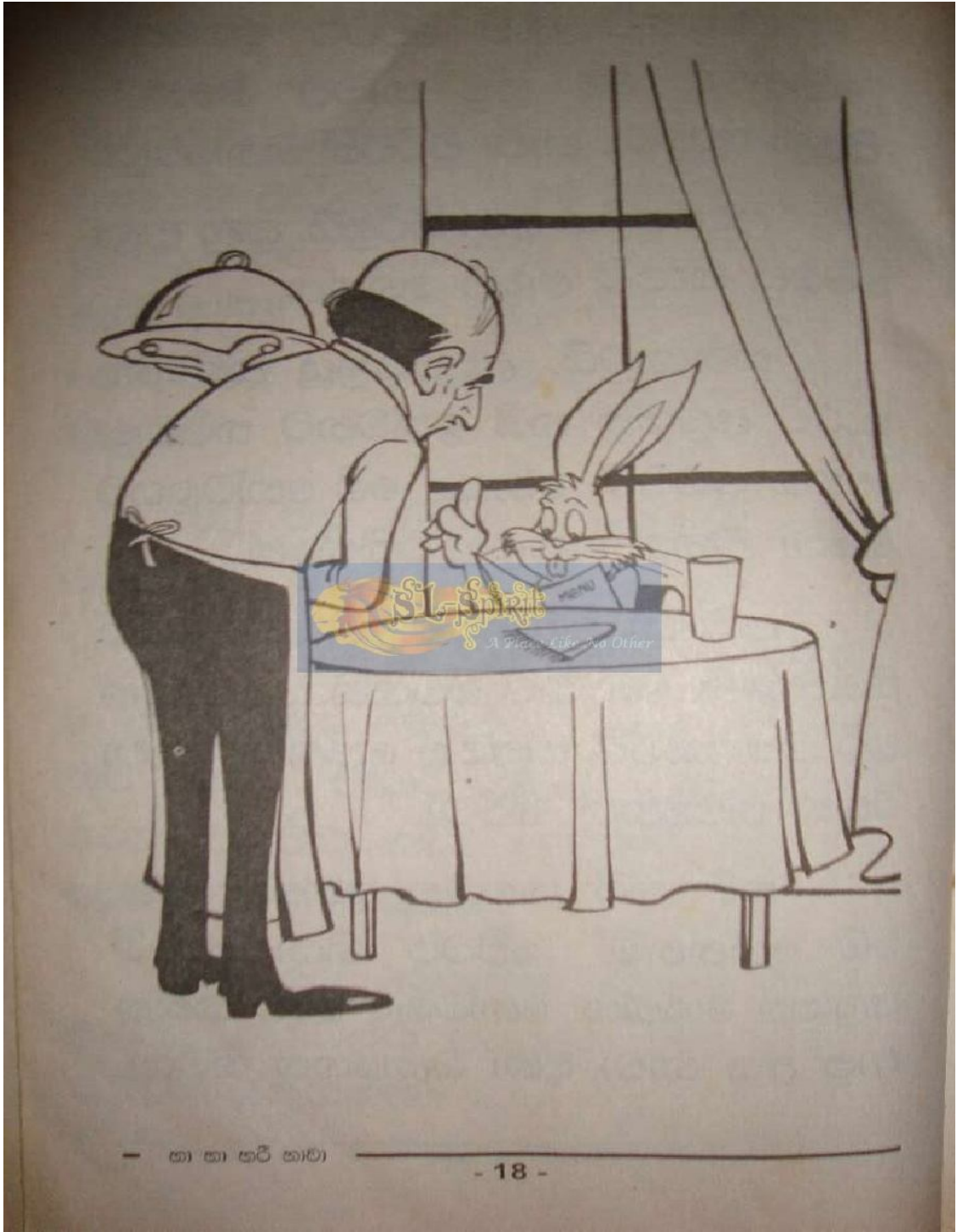
මෙනනට ආව වේටර් කෙනෙක්
“මොනවද මේ සුදු භාවට ඕනෙ?”
කියලා ඇහුවා. භාවා චුට්ටක් හිනාවෙලා,

“උඳුපියලිය ලුණු මිරිසුයි, ලුණු දාලා
තම්බපු කැරට් අලයි ගේන්න.....”

“කනගාටුයි, උඳුපියලිය නම් නෑ.
කැරට් අලයක් නම් ඉක්මනට තම්බලා
දෙන්න පුළුවනි. මොකද මේ හෝටලයට
හාවෝ එන්නෙ කලාතුරකින්නේ”

“අයියෝ, මොනවද මේ හෝටලයේ
තියෙන්නෙ. මට හරි බඩගිනියි. අමුවෙන්
හරි මට කැරට් අලයක් ගේනවා” භාවා
ටිකක් තරහෙන් කිව්වා.

“හරි හරි කලබල වෙන්න එපා.
මම ගේන්නමි.” වේටර් ගියා කැරට්
අලයක් ගේන්න. හෝටලේ කෑම කන්න
ආපු අය භාවා දිහා බලාගෙන හිටියා.

කම කන්න ආපු වෙනත් අය අතරේ
හිටපු පුංචි ළමයෙක්,

“අම්මේ අර භාවච අපි ගෙදර
අරන් යමුද? මට ආසයි උන් එක්ක
සෙල්ලම් කරන්න” මේ ළමයාගේ කතාව
භාවට අහුණා.

“මොනවා! මේ ළමයාට සෙල්ලම් කරන්න වෙන මොකුත් නැතිවද? හරිම පුදුම ළමයි.....” භාලා කිව්වා.

භාලාගේ කැරට් අලය ඉක්මනටම ලැබුණා. කටට දෙකට කැරට් අලය ගිලලා දාපු භාලා,

“අමුවෙන් උනන් ටවුමේ කැරට් රසයි වගේ. මේ වේටර් උන්නගේ ඔහේට බොහෝම සිත්තනයි. එහෙනම් මම ගිහින් එන්නම්” කියලා කිව්වා.

“එහෙම යන්න දෙන්න බෑ කැරට් අලේ බිල ගෙවලා යන්න. හිතුවද මේක දන්සැලක් කියලා”

හෝටලේ හිටපු අනිත් අය හිනා වෙන්න ගත්තා. භාලා ගානක් නැතිව වතුර විදුරුවක් බිව්වා.

වේටර් දිසා හිනාවෙලා බැලුවා.

“මොකක්ද බිල කියන්නේ?”

“ගාස්තුව, කැම ගාස්තුව” වේටර් කිව්වා.

“ආ හරි හරි, කියනවකො එහෙනම් තමුසෙගේ ගාස්තුව” භාවා කිව්වා.

“ඇතුල්වීමේ ගාස්තුව රුපියල් 2 යි. පිටවීමේ ගාස්තුව රුපියල් 5 යි. කැරට් අලයට රුපියල් 5 යි. ළඟට ගෙනාපු මට රුපියල් 2 යි. ඔක්කොම ගාන රුපියල් 14 යි. ඒක තමයි තමාගේ බිල”

භාවට දාඩිය දැමීමා. “යකෝ මාර තැනක්නෙ මෙතන! ඒ මොන ගානක් කිව්වත් මා ළඟ සතයක්වත් නැනෙ” භාවා එහෙම හිතුවා.

“හලෝ, මේ ගානනම් ටිකක් වැඩියි

තමයි. ඒත් මගේ පර්ස් එක මහඳු වැටිලා සල්ලි දෙන්න විදහක් නැනේ”

“පුළුන් ගෙඩිය වගේ ලස්සනට හිටියට කපටි භාවෙක් වගේ” වේටර් කිව්වා.

“නෑ, නෑ බොරුවක් නෙමේ. මේ ඇත්තමයි වේටර් මහත්තයෝ මම කියන්නේ” භාවා වේටර්ගේ මුණ දිහා බැලුවා.

“ඒකට අපිට කරන්න දෙයක් නෑ. එහෙනම් බිලේ ගානට හරියන්න කුස්සියේ වැඩ කරන්න වෙයි” වේටර් කිව්වා.

“භා හරි හරි. ඒක මට පුළුවන්. ඉතින් වෙන මොනවා කරන්නද? මටමනේ වෙන්නේ”

“යමු, යමු” වේටර් ඉක්මනට භාවාව

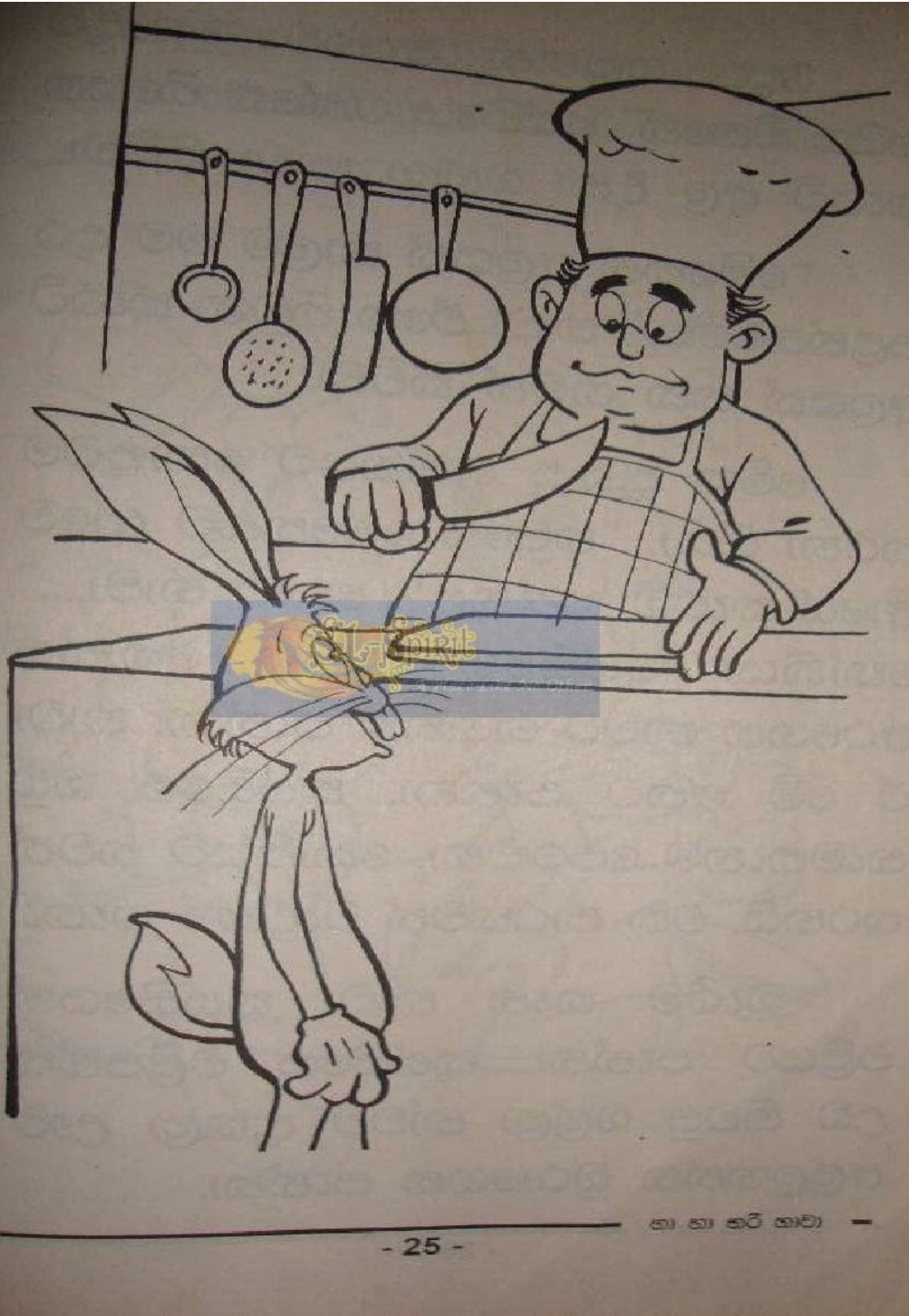
කුස්සියට එක්කගෙන ගියා. භාවම දැකපු
කුස්සියේ හිටපු කෝකියා,

“ආ..... කාලෙකින් දැක්කෙ හොඳට
මස් තියෙන භාවෙක්. කොල්ලා මේ
භාවම අපේ රෑ බතට ඉස්ටු දාන්නද”

“මොනවා! මේ යකා මාව කන්න
බලන් ඉන්නෙ. මේ වේටර් උන්නැහේ
මාව මසට ගන්නද මෙහෙට ගෙනාවේ”

“නෑ, නෑ, කෝකි අයිසේ. මේ භාවට
කැරටි කාලා බිල ගෙවන්න සල්ලි නෑ.
එයාගෙ පර්ස් එක නැති වෙලාලු. ඒක
නිසා ඒකට හරියන්න කුස්සියෙ වැඩ
කරන්න කියලා මම කිව්වෙ” වේටර්
කිව්වා.

“එහෙමද? එනවා භාවා මෙහාට.
මට දර ටිකක් පළලා දෙනවා” කෝකියා
කිව්වා. වේටර් ආපහු ගියා.

“දුර පළන්න ඇහට හොඳට හයිස ඕනනේ” කුස්සියෙ රාක්කෙ තියෙන කැරට් අල දිහා බලලා භාවා කිව්වා.

“මේකෙන් අලයක් කාලම මම දුර පළන්නමිකො” භාවා ඒකෙ තිබුණ කැරට් අලයක් කන ගමන් කිව්වා.

මේක දැකපු කෝකියට හොඳටම තරහා ගියා. “තමුසෙ මෙතෙන්නට ආවෙ ආයේ කැරට් කන්නද්දී? හොර භාවා....” කෝකියා කුස්සියෙ තිබුණ කොස්ස අරගෙන භාවට ගහන්න පැන්නා. භාවා ඒ මේ අතට පැන්නා. කුස්සියෙ බඩු හැමතැනම පෙරළිනා. කෝකියට තවත් තරහයි. එක පාරක්වත් වැදුණේ නැහැ.

බැටීම තැන භාවා කුස්සියෙන් චලියට පැන්නා. කුස්සියෙ චලිපත්ත උඩ හිටපු බල්ලා භාවව දැකලා උච්ච අල්ලගන්න බුරාගෙන පැන්නා.

“අල්ලපන් දුඩෝරියා ඔය භාවල.....
අල්ලලා මෙහාට අරං වරෙං” කෝකියා
තරහෙන් කෑ ගැහුවා.

ඒක අනුභූත දුඛෝරියා භාවා පස්සේ ඵලවගෙන ගියා.

“භා භා හරි, දුඛෝරියා අල්ලයි මගෙ වල්ගෙ” කියලා භාවා ඒ මේ අත පැන පැන දුවිලා. දුඛෝරියන් පස්සෙන් ඵලවගෙනම ගියා.

හෝටල් වත්තෙ පල්ලෙනා තිබුණා
පොල්ලෙලි ගොඩක්. එතන නැවතුණ
භාචා පොල්ලෙල්ලක් අතට ගත්තා.

දුඛෝරියා මුරාගෙන භාචා ළඟට
පැන්නා. භාචා පොල්ලෙල්ල දුඛෝරියගේ
කටට එබුවා.

පොල්ලෙල්ල කට්ටි හිරවුණ දුඛෝරියා ඒක ගලෝ ගන්න බැරිව බිම පෙරළෙන්න ගත්තා.

“දුඛෝරියා ඔහේට මහන්සි ඇතිනේ, ඔහොම ටිකක් ඉන්නවා. මම ගිහිල්ලා එන්නමි” කියලා භාවා යන්න ගියා. නිකමීම නෙමේ, ලස්සන සිංදුවක් එහෙම කිය කියා.

දුඛෝරියාව, භෝජය ඉවසගන්න බෑ. ඒත් ඌට බුරන්නත් බෑ. පොල්ලෙල්ල කට්ටි හිරවෙලා.

මේ හා හා හරි භාවාගේ එක කතාවක් විතරයි.